

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Σ.

Μία Αθηναία ή οποία έχει την μανία να υποδέχεται διαφόρους τύπους, τους όποιους κάθε φορά πο' άποφασίζει ν' αλλάξη του; έπεξεργάζεται με αξιοθαύμαστη τέχνη και ύπομονη. Κατ' άρχήν εινε ζεμανοφίστρια, παραμελεί τ' κοινωνικά της καθήκοντα, όταν δέν συμπαθεί, πηγαίνει σ' ένα σπήνι και κατανολλοκει εϊρώνια σχεδόν ένοχλητική και άπρεπη με τους οϊκοδοποτάς με τ' τραταμένα και τους κεκλημένους. Σηκώνεται τήν νύχτα και παίζει θορυβωδώς πιάνο. Εϊς τ' άς διαμαρτυρίας τών κατοίκων τών γειτονικών άπαρτεϊαν άπαντί οϊ τ' μουσική της ταλέντο τήν βισανίζει και τήν έμποδίζει να κοιμηθ'η. Τελευταϊός όμο; έξελίξεται σέ σχολαστική, έπιδιώκουσα σχέσεις κατέχουσες εϊκόσημα ευγενή και άσυνγχοου-μπλου. Άποφεύγει άπό σνομπία; τής πιλαιός φίλης της. Τό ός έπί τ'ό πλείστον άφελές ντύσιμό της μετετρέπη εϊς ύπερκομφην και πολυτελέ. Δέν ε' φανίζεται—par chic—σέ κανένα κοσμικόν κέντρον. Θά ήτο έκτάκτως έξυπνη άν κατώρθωνε να πατάξη και κατατροπώση τήν δίκην Λερναϊάς ύδρας Ξυκασιά της. Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Άπό τ'ό κλέον έπιτυχημένα μπαλ-μασκέ τής έποχ'η; ήτο παρά τ'ό κ. και τ'η κ. Άλ. Δημητριάδη τήν τελευταία Πέμπτη τής Άποκρησ'ε;

— Αϊ άϊθουσαι έχουσαι ός φόντο τήν καταπράσινη σέρα, ή όποια εϊχε μεταβληθ'η σέ μαγευτικόν άνθώνα άπό πελώρια κλαδία άμυγδαλιάς και κατακόκκινες άνεμώνες, με έν τ'ό μεταξ'η βιεννεζικες άναπαντικες πολυρόκιες, ιδιόρρηθμα; μαυρακαϊ κόκκινα πελώρια μαξιλάρια μπροσέ προσειλκονου; θέλοντας να κουβεντιάσουν, να καπνίσουν και να ξεκουραστούν άπό τόν θόρυβον και τήν ζωηρότητα που έπικρατούσε σ'ίς άϊθουσες τού χορού.

— Μεταξ'η τών κεκλημένων μία φαιδρότατη συντροφία άπό κομφάτες Ζυγκολέτε αϊ Δες Σκένετο, Ελένη Δημητριάδη, Καίτη Γρουπάρη και Μ. Ψιακ'η, όλες με μαυρες μεταξωτες σατέν τουαλέττες και κρέπ-ντέ σ'ιν κόκκινες ποδίστες. Οϊ παρτεναίρ των στόν χορόν ήσαν οϊ κ. κ. Σ. Δημητριάδης; Άλ. Γρουπάρης; Δ. Φερεντίτος; Φορέστης.

— Ρωσ'ίς Μπαλαρίνα με κοστούμι μυθωδ'ω; πολυτελέ; κιλότε χροσ'η λαμ'ε και τουνικ άπό χρουά και πράσινα τούλλια ή δις Έφη Άλ. Δημητριάδη.

— Μια δυσέυρετο ζωντανό τριαντάφυλλο ή δις Λία Ξόδη.

— Ενα πεντάμορφη κολομπ'ινα δλη περλέ λευκή ή δις Ι. Καλβοκορόση.

— Έκτάκτως οϊκ συγγέντως τού τελευταίου Σαββάτου εϊς τ'ό Καπρί; Παρευρέθη ή κ. Γεωργιάδη πολύ εύμορφη και χαριτωμένη περφότα, ή κ Ζιλ'η με ρόζ, ή κ. Γιαννικώστα με μαύρα, ή κ. Κ. Βενιζέλου με ρόζ τούλι και περά, ή κ. Ζωχ'λου με μαύρη τουαλέττα, ή κ. Θ. Φωτιάδη κομφωτάτη περφότα μαύρη, ή κ. Μιγαλοπούλου χαριτωμένη τουαλέττα με μαύρα και κόκκινα τριαντάφυλλα, ή κ. Δ. Ηλιάσκου με λαμ'ε χρουά, ή κ. Λεωνίδα μαύρη τουαλέττα, ή κ. Μακκά μαύρα, ή κ. Σ. Μεταξ'η μπλέ, ή κ. Άργυροπούλου με κρατέν τουαλέτταν μπλέ-σάξ, ή κ. Ρακινιβάν με μπλέ, ή κ. Λυκουρέζου με ρόζ, ή κ. Πασπάτη με ρόζ, ή κ. Α. Φωτιάδου με πράσινο ζάντ και βυζαντινήν κομφωτό, ή κ. Χαριτάκου με κίτρινα, ή κ. Χωρέμη γοητευτική με ρόζ, ή κ. Άθανασιάδη περλέ μπλέ, ή κ. Πετρούτη λευκά, ή κ. Ταμπακοπούλου με μαύρα—στ'ην άρχ'η έμφανισθ'η με μαύρο ντύσιμο κομφωτατο και έντριγκ'ρισε πολύ κόζιο.

— Η κ. Άφεντούλη μαύρο. Η κ. Ίζαίλωφ λευκήν περλέ. Η κ. Μιχ. Μελά μαύρη τουαλέττα. κ κ. Γ. Περατζόγλου θαυμασιαν μπλέ και χρουσ'η τουαλέττα. Η δ'ίς Ρικακ'η με πράσινη, ή δ'ίς Θεολόγη με κίτρινα, αϊ Δες Γρουπάρη με φραιξ, δ'ίς Άνδριτσάκη λευκά, δ'ίς Κουλουμβάκη με μώβ, αϊ δ'ες Ζεγγέλη ή μία λευκά ή άλλη μπλέ, δ'ες Νικολαΐδη μπλέ και ρόζ.

— Μεταξ'η τών όφραϊοντων όφραϊότερες ή δ'ίς Λίτσα Καλλέργη με ρόζ ένα θαυμασιό σύνολον έμορφιάς, φρεσκάδας και άριστοκρατικότητος. Και ή δ'ίς Μίκα Σκουζέ θαύμα όφραϊότητος; και νοστιμάδας με ρόζ.

— Τήν παρελθούσαν Πέμπτην χορός λευκός παρά τ'ό κ. και τ'η κ. Ι. Καλαμαρά, ή οϊκοδέσποινα εκτάκτως περιποιητική γιά δλου; με τουαλέττα μαύρη.

— Παρευρέθησαν αϊ κυρίαί και δεσπινίδες Βουρλομή, Λίτσα, Καλ-

βοκορέση, Καλλέργη, Μαυρομυγάλη, Βαλαωρίτου, Κολοκοτρώνη, Άποστολ'δη, Άργυροπούλου, Δελαπορτα κλπ.

— Έξωφρενική ζωηρότης τήν τελευταία Γυριακή στο Καπρί; Σερπαντίνες, λουλούδια και κομφρεϊ σχηματίζουν δεύτερο πάτωμα. Έπάνω σ' αυτό γίνονται άπόπειραι όχοου.

— Άπό τ'ά ζωηρότερα τραπέζια τού κ. Γ. Ζερβοπούλου και ή μεγαλειότερα καταναλώσις λουλουδιών και σερπαντίνων.

— Έκτάκτως εύχάριστη έντύπωση προσδίδει μία όμάς Άμερικανίδων και Άμερικανών περιηγητών μεταξ'η τών όποίων δύο όφραϊότερες με θαυμάσιες τουαλέττες ή μία άσημένια περλέ και ή άλλη κατακόκκινη και φορούν καινι κομμικώτατα καπέλλάκια μικρά —έξεσσουά κοτιγιόν.

— Άπό τ'ις κομφότερες τουαλέττες τής Κας Δροσάλλη λευκή, Κας Καρέλλα μαύρη, Κας Γ. Ζερβοπούλου λευκή περλέ, Κας Κ. Καπισσομένη περλέ και κομφώτατον διάδημα.

— Προαναγγέλλονται χοροί μι-καρέμ. Παιδικός μπαλαμασκέ παρά τ'η κ. Α. Μιχαλακοπούλου. Χοροί παρά τ'ό κ. και τ'η κ. Ρεϊνοβα, παρά τ'ό κ. και τ'η κ. Μπέμπη, παρά τ'ό κ. και τ'η κ. Καλβοκορόση.

— Ο χορός τών Ίθακ'ησιών εϊς τ'ό Ντελ'ις συνεκέντρωσε ένα δλόκληρον κόσμον όφραϊότητος; εύθμιάς και γέλιου. Ενα θαυμάσιον σύνολον άπό κομφές και όφραϊες σιλουέττες σταρτένες, μελαγροίνες, ξανθές, ή μία όφραϊότερη άπό τήν άλλη. Πολύ; θαυμασικός έξεφράσθη διά τόν χορόν τής Κας Yeres Tchuky και τής κομφής και χαριτωμένης δος Ζούλας Παλαολόγου.

— Μεταξ'η τών κυριών διεκρίνανεν τ'ος κ. κ. Καφαντάρη. Σπυριδη, Κορινά, Φλωριά, Τριλίβα, Παπακωνσταντίνου κλπ.

— Η κ. Παυλάτου άρκετά χαριτωμένη με τουαλέτταν μαύρη. Η κ. Φερεντίνου πολύ επιβλητική με μαύρα, Καλ. Καλλιμάκη έξαιρετικά όμορφη σιλουέττα με λαμ'ε άρζάν, Θαλ. Χρυσικοπούλου με σάξ, τ'ην ξανθ'ην Άγγιλ'δα κ. Άποστολ'δου. Έρ'α. Μοντεσσάνου μελαχροινή με bleu roi, Μοντεσσάνου άρκετά συμπαθής, [Μαρία Βάτση με πράσινα, Σαργιλόγλου με μαύρα, Μαντζόγλου, Μανωλ'δου, Βροντ'η, Χατζ'ησιάνου, Δενδροϊνο με δλόσπρα, Φραντζεσκάκη, ύπομελ'χροϊνη, Σκένετο και Δοσίου με μαύρα, Λούλα Βερυκίου, Κουτσοδόντη, Ξινθ'η και Κωνσταντινίδου έξ' Άλεξ'ανδρείας.

— Η κ. Κωνσταντίνου όφραϊοτάτη προκαλοούσα ψέθυρον θαυ'ισμοϋ.

— Μία τσιγκάνικη όμορφιά ή κ. Αθ. Χρυσικοπούλου. Ξεχωρ'ιόμεν έπίσης τ'ος κ. κ. Τσαγγ'ιδου και Γ. Σταθάτου, Δενδροϊνο με μπέξ, τ'ος άδελφ'ός Γιάπατα κλπ.

— Έξ τών δλων χαριτωμένη και λεπτή σιλουεττίτσα ή δις Μαρία Φερεντίνου τρεφερή και άκούραστη χορευτρια, ένα ρεκορ άντοχ'ης. Η δις Λουΐα Βερυκίου άρκετά συμπαθής; σιτοχορός; με δλόχροστο ταγέρ. Η δ'ίς Λούλα Καραβία με μώβ, Μαρία Λούθη, Άλεξ'ανδράτου, Χρυσικοπούλου, Έκάβη Χατζ'ηνικόλα, Πισινιδου με σάξ, Λεκατσά, Βουλάκη, τ'ος άδελφ'ας Νικολαΐδου, Στατισοπούλου, Μακαρόνα, Ρουσέν, Μαρίαν Καραβίαν με μαύρα, Βρεντο κλπ.

— Μεταξ'η τών κυριών διεκρίνανεν τ'ος κ. κ. Καφαντάρη, Σπυριδη, Γ. Κορινά, τ'ος σταρτηγού; κ. κ. Φλωριά, Τριλίβα, Παπακωνσταντίνου, Hill Διευθυντή Τραπέζης Άμερικ. Έξτερες; τ'ος καθηγητάς τού Πολυτεχνείου κ. Βιρούνην και Πανεπιστημίου κ. Ν. Άλεβιζάτου, Σεργιέρην, Φίξ κλπ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Πολύκόσμος, ζωηρότατος, όπως κάθε χρόνο, ό χορός τών Συντακτών εϊς τ'ά «Όλύμπια», συνεκέντρωσε κ' έφέτος τήν άριστοκρατίαν τών δύο πόλεων.

Η φαντασμαγορικώ; διακοσμημένη αίθουσα εϊχε κατακλυσθ'η, τ'ά θεωρεία γεμάτα εκλεκτόν κόσμο παρουσάζαν ύπερόχον θέαμα. Δεκάδες χιλιάδων έσπαταλήθησαν εϊς κομφρεϊ, σερπαντίνες, άνθη, ποτά και φαγώσιμα.

Έκ τών θεωρειών ζωηρότατον τ'ό ιδιοκίτην τής «Βραυδήν» και τής κ. Δ. Άραβαντινού, τής δ'ιδος Εύκλειδη, τής κ. Μαρίας Παπάγου, τού κ. και τής κ. Οικονομίδου, τού κ. Βαλαωρίτη.

Έπίσης ζωηρότατον τ'ό θεωροϊον τού ιδιοκίτην τού «Ελευθέρου Βηματος» κ. Δ. Λαμπράκη με τήν κ. Περγόγλου, τήν δαν Πατρίσαν Ραφαήλ, τόν τμηματάρχη τής Άστυνομίας Πόλεων κ. Κλ. Γεωργιάδην, τόν πληρεξούσιον Ρεθύμνης κ. Ι. Άκούσην και άλλους κυριούς και κυρίας. Ζωηρόν έπίσης τ'ό θεωροϊον τού κ. Μπουσοάκη.

Άθανασιάδου και τού κ. Ορφανίδη ύπουργού τής Περιθάλψεως. Έπίσης ζωηρότατον τ'ό θεωροϊον τού κ. και τής κ. Κουβελά με τήν άνεψιαν τών κυριών Άργυροπούλου εκ Σμύρνης με τ'ά όφραϊα γλυκά μ'ία και θαυμασιαν άμφισιν χρώματος θαλασσ'ο. Εϊς άλλο θεωροϊον, πολύ ζωηρόν έπίσης, ή εύμορφη Κρητικισούλα κ. Ιγνέγια Βολονάκη με όφραϊαν ρόζ άμφισιν και ό κ. Μίνως Βολονάκη.

Θαυμασία ός έμφανισθ'η και όφραϊοτάτη ή δ'ίς Λίτσα Καλλέργη, με όφραϊαν Μακεδονίτικην άμφισιν, άρχομένην άπό καλ'ωταρον μαύρη, με πουνιέρ κόμμωσιν, πασπαλιωμένη με χρουσόσκονιν. Πολύ εύμορφη εϊς τήν ξανθ'ην ατ'λην της ή Άθηναία δις Ελένη Βισιλάκη. Μαχαραγιάς, σωστός Ίνδός, με τεχνητήν γενειάδα, ό γνωστός καλλιτέχνης κ. Γιότι.

— Ο άλλος κόσμος κατακλύζει άσφυκτως τήν πλατείαν και μετά δυσκολίας κυκλοφορεί και χορεύει. Τέσσαρες σχεδόν χιλιάδες κόσμου εισέρχουσι εϊς τ'ά «Όλύμπια» τήν Κυριακήν τ'ό βράδυ, ύπερβάς εϊς άριθμόν τόν παρυστάνα κόσμο καθ' όλα τ'ά παρελθόντα έτη.

— Μεταξ'η τού κόσμου τών χορευτιών και χορευτών διεκρίνα-

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν εβδομάδα αὐτὴν ἡ μουσικὴ κίνησις περιορίσθη ἐν μέρει λόγῳ τῆς Ἀποκριῆς.

— Εἰς τὸν χορὸν ποῦ ἐδόθη εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὑπὲρ τοῦ ταμείου Ὁρχήστρας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου, ἐτραγοῦθησαν μὲ πολλὴν τέχνην αἱ καθηγήτριαί Μαγνη Τριανταφύλλου καὶ Μαρίκα Καλφροπούλου τὸ νουέτο τῆς Λαμέ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων διεκρίνανε τὰς Δας Μπεμπέκαν Παγκάλου μὲ σουαλέταν γκρονό, Α. Θ. Ἀθανασιάδην μὲ θαυμασίαν παριζιάνικη σουαλέταν λαμπέ-ἀρζάν κεντημένην, Μαρίαν Γρηγοράκη μὲ bleu-τοῖ κεντημένην, Ἀσπασία Σοφιανοῦ μὲ ροζ κλπ.

— Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου ἔπαιξε μὲ πολὺ μῦθον τὴν Σουίτ τοῦ Μπίτσε.

— Ὁ κ. Μητροπούλου, ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν εἰς Κρήτην ὅπου τοῦ ἔγινε θερμοκράτη ὑποδοχῆ.

— Ὁ νεαρὸς Μαέστρος θὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ θὰ δώσῃ συναυλία μὲ ἰδικὰ του ἀποκλειστικῶς ἔργα.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου θὰ ἐμφανισθῆ εἰς συναυλίαν ἡ Δῆλις Ἰωαννίδου, ἡ ὅποια εἶνε μαθήτρια τοῦ διασήμου Γάλλου καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς Ἐντίς.

— Ἡ Δῆλις Ἰωαννίδου ἔχει γλυκυτάτην φωνὴν καὶ σπάνιον μουσικὸν πάλαντον.

— Ἀνεχώρησε εἰς Θεσσαλονικὴν ἡ Δῆλις Κορίννα Τριανταφύλλου διὰ νὰ δώσῃ ἐκεῖ δευτέραν συναυλίαν τὸ Σάββατον.

— Πολὺ καλὴ ἡ συναυλία, ποῦ ἐδόθη τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Ἀτικὸν ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὀδείου Ἀθηνῶν.

— Τεχνικωτάτῃ ἡ ἐκτέλεσις ἐνὸς Κονοέρ τοῦ Μέντελσον ἀπὸ τὸν κ. Ι. Φαρανιάτον.

— Τὴν δευθύνσιν τῆς ὀρχήστρας εἶχεν ἀναλάβει ὁ κ. Οἰκονομίδης.

— Μεταξὺ τῶν παρισταμένων διεκρίνανε εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ τὰ θεωρεῖα τὰς κυρίας καὶ διδασκ. Βελλιανίτη, Νικολαΐδη, Βελουδίου, Κουτουρωῖτη, Τούμπα, Θεοδοῦδην, Κοραπάνου, Φράγκου, Λαμπροῦ, Περόγλου, Ἀθανασιάδην, Οἰκονομίδην, Διπλοράκου, Μεσοσηγῆς, Κανελλοπούλου, Ἀργυροπούλου, Χατζηλαζάρου, Νικολοπούλου, Οὔτη, Γεωργιάδην, Τσουκαλά, Παπαδιαμαντοπούλου κλπ.

— Προηθῆ μουσικὴ ἀπογευματινὴ ἐκ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Ζαχορίου.

— Τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Χοροῦ Καλλιτεχνῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀδείου ἀπέτελουν οἱ κ. κ. Μ. Ἀργυροπούλου, Μ. Βενιζέλου, Ρ. Δαβιδοπούλου, Ε. Δαμαλά, Ε. Κολαγκηδου, Ε. Κανάρη, Μ. Καραῖα, Κ. Μοκῆ, Ν. Νεγροπόντη, Μ. Ρωμανοῦ, Μ. Σπρίγκου, Ν. Φοκά, Μ. Κολακοπούλου, Μ. Τριανταφύλλου καὶ αἱ δεσποινίδες Ἀρπατιέλου καὶ Διαμαντοπούλου. Ὁ Μάριος

μεν τὴν δίδα Δήμητρα πολὺ κομψήν, τὴν κ. Σπ. Τσακοπούλου, τοῦ πολιτικοῦ Ἀρκαδίας, τὴν κ. Μοργερίταν Μ. Κίκιζα μὲ ἔξοιστον φόρμα ἀπεικονίζον ἀποκόμματα ἐφημερίδων, τὴν δίδα Καθαβῆ, τὴν κ. Ἐδιπίδην, τὴν δίδα Κουτοροβίτ ἐκ Βόλου, τὴν κ. Κουρουσιώτη, τὴν κ. Ἀργυροῦ, τὴν κ. Κονιολέοντος, τὴν κ. Πηγοῦσαν Γκιτσα, μὲ ὄφρασαν ἀμφοῖσιν, τὴν κ. Ἀντιστασιάδην, τὴν δίδα Ἀναγνωστοπούλου, τὴν κ. Χουροῦδην, τὴν κ. Ὀριζώην, τὴν δίδα Μ. Μοροβέλια, τὴν κ. Μ. Ἀιδροουλιδάκη, τὴν κ. Διον. Διβάρην, μὲ ὄφρατα μαῖτρα μάτια, τὴν δίδα Πόση Τσαχάκη, τὴν δίδα Σαρόγλου, ἐπιδεξίαν χειρῶν, τὴν δίδα Ἑλλῆ Πελυχροναΐδου, εὐπειθὴ καὶ χορητικὴν, τὴν δίδα Μπεμποῦσαν Κατσούλη, Πατριωσιάνην, τὴν δίδα Θάλειον Διπλαρασκου, καλλιτέχνιδα τῆς ζωγραφικῆς, τὴν κ. Πρωτοπαπαδάκη, τὴν δίδα Δέλα Μολλά, εὐμορφὴν, τὴν δίδα Βεντήση, τὴν δίδα Παπαϊωάννου, τὴν δίδα Μαρκέτου, τὴν δίδα Καίτην Ἀδάμ, τὴν κ. Σπ. Μελά, μὲ κίτρινα, τὴν κ. Ἀργυροπούλου, τὴν κ. Μαυθαῖν, τὴν κ. Ι. Γουλάρη τοῦ ποιητοῦ, τὴν κ. Καζανόβα, τὴν κ. Ἰωάννα Κορδέλλα, τὴν δίδα Ἀσπασία Παπασεμμανουήλ, τὴν δίδα Κοτζιά, τὴν δίδα Σκόση, τὴν δίδα Πόση Γεωργιάδη, ὄφρασαν βλαχοπούλη, Πειραιωτίσσαν, τὴν κ. Παπανικελόου πολὺ εὐμορφὴ, μὲ φιλικροῦς καὶ κέρλες, τὴν δίδα Λεπίσην, τὴν δίδα Ἐλέδα Ροδά, τὴν δίδα Παγκόλου συμπληθητικὴν, τὴν κ. Νέστ. Ἀσασαρη, τὴν κ. Ζαχοῦ, εὐμορφὴ μὲ ὄλιγο λομπέ κλπ. τοῖς κ. γ. Δ. Κελοβάν, Παντλ. Καρσεβδάν, Πορτοζαῆν, Πελλίτην, Ζελώτον, Ἀντ. Μετοξάν, Ι. Ζακαρλήν, Γλυτσόν, Φορμάτην, Γεωργιολέπυλον, Ρεδοσένον, Μολάν, Μιγ. Ἀδάμ, Κοτζιάν, Η. Μοδιλήν, Κοτζιάνην, Τσοσάτην, Κουρουσιάνην, Σέκρηνη, Παῖν. Σαζάν, Κ. Φεργιάδη, Γ. Παμπούκη, Σπ. Οἰκονομίδην, Ἐδ. Κοργέδη, Κ. Καντζέον, Ποπανικολάου, Ποσιπύον, Ι. Κοτζιάν, Γ. Ἐφειπύον, Πρωτοσεῖον, Τρεζέον, Ἀλτ. Ἐδιπίδην, Δημήτην, Μάτσαν, Σ. Γεωργιάδη, Στάτικον, Μιχ. Κίκιζον, Τσιώρον, Ἀνατολίον, Π. Κενερώλην, Πεζόπουλον, Ἀλεξανδρῆν, Λάτσιαν κλπ. Ρ. Φιλύρας

ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ θεὰ τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου τόμου μὲ ἀπεθάρρυνε καθ' ὀλοκλήρην, καὶ ἐπιτρεπομένου μοι νὰ φοιτῶ εἰς τὰς πνευματικαῖς παραδόσεις ὡς ἄπλοῦς ἀκροατὴς ἀπεφάσισα νὰ διατελέσω οὕτω.

Ὅταν εὐρέθην μὲ τοὺς κώδικας εἰς τὰς χεῖρας, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπληρώθησαν δακρύων, τὸ πνεῦμα μου ἐσβέννυτο καὶ ἀτέλεια κατέλαβε τὴν καρδίαν μου! Ἐβανέλιον τὴν ἐφοδὸν ἐπὶ τῆς τρυφερότητος καὶ τῆς καλαισθησίας τοῦ πατρὸς, τὸν ἱκέτευσα, κατέφυγον εἰς διαμαρτυρίας· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἔμενε ἀχαρτίος ὡς λίθος· καὶ ἐγὼ ὑπερθεώθην νὰ καταλίω τὴν νομικὴν ὡς καταπίνομεν τὸ Ἀγγλικὸν ἄλας. Μετὰ ἐνὸς ἔτους σπουδῆς εἰς Παρισίους καὶ δύο εἰς Τοσκάναν ἔλαβον καὶ ἐγὼ τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου μεθ' ἐνὸς μόνον penitus σχεδὸν καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὰς νήσους πρὸς ἐξέσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός μου.

Τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τσοσούτων μόχθων καὶ τόσων ἐξόδων καὶ τσοσούτης ἀπωλείας χρόνου οὐδὲν ἄλλο ὑπῆρξεν ἢ ἀφοῦ ἐπὶ δύο ἄετη δωρεὰν ἐξήσκησα τὸ ἐπάγγελμά μου νὰ τὸ ἀπορρίψω ἐπισήμως καὶ ν' ἀρχίσω νὰ γράφω ποιήσεις. Ἐπεθύμουν τὸ συμβῆναι μου τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς γονεῖς ἵνα μὴ ἐπιμύθωσι πολὺ ἀντιστρατευόμενοι εἰς τὰς λογικὰς κλίσεις τῶν τέκνων τῶν.

Ἴσως ἐρωτήσῃ τις τί ἀπέγειναν τὰ σχέδια τῶν συγγενῶν μου περὶ τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου. Ἄν καὶ ἔτρεπον πάντοτε ἀπέχθειαν πρὸς τὰ δημόσια ὑπουργήματα, δεῦν ὅμως εἶδον μεθ' ὀπόσου ἐξευτελισμοῦ ἐθρησέοντο συνέλαβον τσοσούτην δι' αὐτὸ ἀντιπάθειαν ὡστε ἀπολύτως ἠρηνήθη νὰ δεχθῶ τι ἐξ αὐτῶν.

Ἄλλ' ἀνάγκη νὰ ποιῆσω ἐν βῆμα πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐβανέλιον ἐκ τῶν σπουδῶν μου κατὰ τὸ 1839, εἰὸς πατὴρ πλουσίος καὶ ἀνεύθιμος θεοῦ ἰσχυροῦ, διήγειρον τὴν κοινὴν προσοχὴν καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐπέσπευε νὰ με συγχαρῇ. Ἐθεώρησα λοιπὸν καθήκον μου μετὰ τινὰς ἡμέρας νὰ ἐπιστρέψω τὰς εὐγενεῖς ἐπισκέψεις καὶ τότε διὰ πόσῃν καὶ τελευταίαν φορῶν κατὰ τὸ δίστασμα τῆς ζωῆς μου περιήλθον τὸς οἰκίας τοῦ τόπου μου.

Ἀπανταχοῦ σχεδὸν μὲ ἐδέχθησαν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς κυρίας, διότι αἱ αἰθούσαι δὲν ἦσαν ἐπὶ γινωσθαί ἐν Δηζουρῳ καὶ ὁ γαμήλιος κοιτῶν ἦτο ὀριζόμενος πρὸς τοὺς ἡνιοχίους. Ἐπὸν σ χ ε δ ὁ ν δίοι εἰς ὀλίγας τινὸς οἰκίας μ' ἐδέχθησαν εἰς δωμάτια χρησιμεύοντα μόνον τὴν νύκτα ὡς κοιτῶνας, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν κενοκοιτιεῖα ὑπὸ κερχωματισμένου ὑφάσματος προσέτρeron εἰς τὸν ἐπισπεπτόμενον ἐξοίρειον ἄπαιδον καθίσμα καίτοι ἀνεῦ ἐπακουμβήματος, ὡς δωμάτια τὰ ὅποια τότε εἶχον τὴν ἀπαίτησιν τῆς σήμερον λεγόμενης αἰθούσης. Δὲν δύναμαι νὰ λησμονήσω πῶς καθήμενος ἐπὶ τῶν κλιῶν ἐκείνων ἐφιτυγον εἰς τὴν ἰδέαν οὐτὶ τὰ τακὸς ὄντα τῶν ὑποδημάτων μου ἠδύνατο ἴσως νὰ κτυπήσουν καὶ ἀνατρέψουν ἐν τῶν κῶσθεν εὐρισκομένον. Ἐν τῇ πατριῇ μου οἰκίᾳ ἐδεχόμεθα τότε εἰς μίαν τῶν ἐντὸς χρησιμεύοντων τούτων δωμάτων· ἀλλ' ἐνθυμῶμαι οὐ πρὸ τινων ἐτῶν ἐδεχόμεθα ἐν τῷ κοιτῶνι τῆς μητρὸς μου.

Κατὰ τὸ αὐτὴν μου τὴν περὶ τὴν πλῆν περιδείαν voyage autour de ma ville, εἶδον πλὴν περιείσσεια ὄψ' ὅσα εἶδον ὁ Οὐρσουλὲς ἐπιστρέφων ἐκ Τρεζίας κατὰ τὴν δευτέρην περιήλθον τῶν. Ἄλλὰ μὴ ἐπιθυμῶ νὰ κατοχρασθῶ τῆς ὑπομνήσεως τοῦ ἀνεγνώστου μου θα τῷ διηγηθῶ ἐν ἡ δίο μόνον ἀνεκδοτῶν.

Ἀνερχόμενος τὴν κλίμασα μίᾶς τῶν ἀγορευτῶν (signorilli) ἐγένικον οἰκίαν ἐκρυσσα ἐπισβόστας μίαν θύραν καίτοι ἠηρωμένη καὶ ἠραυσα νὰ μοι λέγουσιν, εἰ σέ λ θ ε ε. Προσῳράσας λοιπὸν εἰσῆλθον εἰς ἓνα τῶν ἰδίως κελυμένων κοιτῶνων. Ὁ κίριος προσεβήρως τὴν ἡλικίαν καὶ φέρον ὑποκείμενον ἐνάθηρον ἐπὶ τῷ pot de nuit ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου πο' ἐπὶ ἔξ ἡ σῆτῦρος του ἠνις ὄρθλια τὸν ὑπεστήριξε καὶ τὴν ἐβροῦθη ἀλλὰ χωρὶς τὸ ἐννοήσῃ καὶ χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὸ ὑπονόμισον του, ἐπὶ εἶχε μείνει ἀνυψωμένον μέχρι τῶν ὤμων καὶ παροισόξεν εἰς ταῖς ἐπισπεπτόμενους πράγματι ἀτίνα δὲν λέγονται ἐν μίᾳ βιογραφίᾳ. Πρὸ τοῦ συμπλέγματος τούτου ὄπερ ἀνεμνησκε τὸ «Honi soit qui mal y pense» καὶ τὸ α μ ε ν ο ς δ α κ ὸ δ ι α λ ο γ ι ζ ὸ μ ε ν ο ς, ἀπεσῆθη τῆτων ἐυγαλοσώφως συγγνώμην· ἀλλ' ἡ κυρία οὐσα λίαν ἐγενήθῃ δὲν ἐπεθέμει νὰ ἀπολέσῃ τὴν ἐπίσκεψιν. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν χρῆσιμον ἐκείνην θύραν τὸν σῆτῦρον ὄστις φωνεῖται οὐτὶ εἶχε τσοσούτην ἀνάγκη, τῆς συνδρομῆς τῆς, ἀλλὰ μὲ προσεκάλεε καὶ μὲ ἐβίβας τόσον νὰ εἰσελθῶ ὡστε πεισθεῖς εἰς τὴν ἐργασίον ζωορῶν φιλοξενίαν τῆς κυρίας ἐνέδωκα καὶ εἰσῆλθον ἐκ νέου καὶ ἐκάθησα ἐπὶ τινος σ ο φ ἄ, τὸν ὅπουον ἡ κυρία μου ὑπέδειξε διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἄλλὰ μόλις ἐκάθησα ἐθεώρησα προσβλαλλομένη τὴν φιλοτιμίαν μου ἐκ τῆς θέας τῶν ἀπερῶν ἐκείνων προμύθων καὶ ἐγερωθὲς πάρουστα διὰ βήματος ἀποφοσιστικοῦ, ἀδιασφῶν ἄν ἦθελον φανῆ ὄρεστικός καὶ ἀχάριστος ἐξήλθον.

Ἢδὴ αἰθούσαι ἐν Δηζουρῳ δὲν εἶνε πλέον σπάνια καὶ ἐλλίξω οὐτὶ τὸ ἀνύρμιστον ἐκεῖνο συμβῆν ὄπερ εἶδον κατὰ τὸ 1839.

Per lungo autar di secoli.
Non accadrà più mai.

αἰῶνες θὰ διέλθωσι χωρὶς νὰ γείνη πλέον. (Ἀκολουθεῖ)